

Medlemstidning för Sällskapet Kustjägarveteraner

Nr. 62 2007

Kustjägaren

Main target down

Andra delen av Joakim Kindahls redogörelse för händelserna kring Boka, Afghanistan.

Ordföranden har ordet

Kustjägare!

2007 var ett händelserikt år där alla delar av kustjägerverksamheten tog stora kliv framåt och utvecklades. 2008 kommer att präglas av ännu större steg, framförallt för Kustjägarkompaniet och Amf 1. Den internationella amfibiestyrkan är nu på väg att börja lösa sin uppgift i sitt nya grupperingsområde. I styrkan finns ett antal Kustjägare som skall få använda sina färdigheter.

I internationella amfibiestyrkan finns även soldater som har ingått i Projektet insatsstyrka som genomfördes förra året av FKJ. Att man valt dessa soldater är ett bevis på att verksamheten i FKJ håller en hög klass och att den producerade duktiga soldater.

FKJ kommer under 2008 att fortsätta bedriva utbildning som syftar till att kunna erbjuda duglig personal till försvarsmakten men även att kunna förse våra medlemmar med utvecklande och intressant verksamhet. Sällskapet Kustjägarveteraner kommer fortsatt vara navet i verksamheten.

Under 2008 blir fokus på att öka utbudet för våra medlemmar. Målsättning kommer att vara att kustjägare skall kunna umgås med kustjägare

under olika former som man själv väjer, allt från paddlig, seminarium, Club KJ på musslan till Kustjägar dagen på Korsö.

Något nytt för året är att vi kommer att tillsätta en medlemsansvarig. Dennes uppgift är att vårda och ta tillvara på medlemmarnas förslag och behov. Är du intresserad av att arbeta med detta för kustjägarna så hör av dig till mig på goran.hagberg@kustjagarna.se

Jag vill även passa på och tack Per Linder för sin insats som Kustjägar kompanichef. Per har genomfört ett stort arbete och har utvecklat verksamheten framåt, vill önska Per lycka till i framtiden. Välkomnar även den nya kompanichefen Mattias Karlsson till Kustjägarna.

Slutligen vill jag påminna att betala in medlemsavgiften, för du vill väl vara med i en skara som utvecklar verksamhet för sina medlemmar samtidigt som man värnar om de goda traditioner som har kommit fram under årens lopp.

Framåt!

Göran Hagberg
Ordförande

Kustjägaren

Officiellt organ för Sällskapet Kustjägarveteraner, KJV. KJV bildades 1992 och är en kamratförening för av Försvarsmakten godkända Kustjägare. KJV har drygt tusen medlemmar och har som främsta uppgift att hålla Kustjägarandan levande.

Publicerat material uttrycker KJV:s officiella ståndpunkt bara när detta uttryckligen framgår av texten. Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera i inskickat manus.

Redaktör och ansvarig utgivare:
Harald Hynell
harald.hynell@kustjagarna.se
Tel. 0733 866 920

Redaktionsgrupp:
Christer Carlsson
Ingemar Wemmenhög

Postadress:
Sällskapet Kustjägarveteraner
c/o Amfibieregementet
130 61 Hårsfjärden

PG: 663 65 05-0
BG: 5336-2364

Medlemskap KJV 300 kr/år

E-post:
kansliet@kustjagarna.se

Hemsida:
www.kustjagarna.se

Adress för annonsmaterial:
Harald Hynell
Linnégatan 20
11447 Stockholm
harald.hynell@kustjagarna.se

Tryckeri:
Wikströms Tryckeri AB

ISSN 1103-4696

**Sällskapet
Kustjägarveteraner**

s8

Innehåll

- Omslag Förflyttning i Boka 2007
- s4 Om...tidningens nya form
- s6 Rindö hamn
- s8 Operation LEMO 08
- s10 Wiklund i Normandie
- s14 Counterinsurgency Course
- s18 Regementsmedalj
- s20 Main target down
- s26 C Amf1s jultal 2007
- s28 Övning Neptuni 2007
- s30 FKJs årsredovisning
- s32 KJ övar med Fallskärmsjägarna

s20

s10

s28

s6

s32

Om... ..tidningens nya form.

I handen håller du tidningen Kustjägaren i dess nya utformning. Utgångspunkten för framtagandet av den nya formen har varit att den skall vara en tidning för alla Kustjägare.

Sedan KJV:s bildandes 1992 har 61 nummer av tidningen givits ut. Tidningen är ett uttryck för den starka Kustjägarandan men är även ett av KJV:s viktigaste verktyg för att hålla just denna anda levande. Sedan 1992 har KJV:s roll förändrats. Idag finns t.ex. ett starkt FKJ som har ett nära samarbete med Amfibiekåren och Kustjägar kompaniet avseende frivillig utbildning av Kustjägare, men även Sällskapet Kustjägarveteraner har fått en tydligare roll som traditionsbärare och socialt nav.

Under året som gått har det pågått ett arbete med att uppdatera tidningen Kustjägarens grafiska layout. Syftet har varit att ge tidningen ett utseende som motsvarar KJV:s roll som hemvist för alla Kustjägare. Tidningen skall kännas relevant för en Kustjägare oavsett som denne ar-

betar som befäl på KJ-komp, inte har lyft en automatkarbin sedan värnplikten eller är aktiv i Kustjägarernas Utbildningsstyrka. Alla Kustjägare har något gemensamt och det är det som denna tidning skall handla om i första hand. Alla Kustjägare skall känna sig hemma i Sällskapet Kustjägarveteraner.

Tidningen skall inte ge intryck av att vara en del av Försvaret, men samtidigt skall den återspegla KJV:s nära relation till Amfibiekåren i synnerhet och Försvarmakten i allmänhet.

Jag hoppas att du som läsare upplever den tidning du håller i handen som samtida och modern men med en stabil förankring i Kustjägarernas historia.

Redaktör Harald Hynell

Andreas Lagerström och Nils Svensson har av KJV fått ett presentkort på en middag för fyra personer på Utö Wårdshus med anledning av deras förtjänstfulla insatser i tävlingen Ö till Ö 2007

Sponsor:
Stefan Guldstrand

Lagerström och Svensson

Kallelse till årsmöte för Sällskapet Kustjägarveteraner och Förbundet Kustjägarna

Årsmötet äger rum den 29 mars kl.15.00.

Plats är inte slutgiltigt bestämd men kommer att kommuniceras på hemsidor i god tid innan och i nästa nummer av tidningen kustjägaren.

Vik denna lördag för att träffa dina Kustjägar kamrater!

Välkomna
Styrelsen

Vill du låna kajaker?

Ett 20-tal väl inpaddlade kajaker finns till KJVs medlemmars förfogande. Kajakerna kan hämtas efter överenskommelse med Peter Westholm KJ79, tel. 08-508 42 117 eller peter.westholm01@utbildning.stockholm.se

Foto: Harald Hynell

Annonsera i Kustjägaren

Kustjägaren utkommer 4 gånger per år och har en upplaga på närmare 1.500 ex. Mottagare är, förutom medlemmar i Sällskapet Kustjägarveteraner, ineliggande kustjägare, befäl i Amfibiekåren samt övriga försvarsmakten. Tidningen går även till motsvarande finska och norska kustjägarförband.

Annonspriser

Sista sidan	7000 kr.
1/1-sida	6000 kr.
1/2-sida	4000 kr.
1/4-sida	2250 kr.
1/8-sida	1250 kr.

Moms tillkommer inte då Sällskapet Kustjägarveteraner ej redovisar moms på periodiska tidskrifter. Format: A4

Rabatter

20% på andra införandet, 30% på tredje och 50% på fjärde.

För frågor och beställningar kontakta Håkan Winnberg KJ71 på tel. 070 716 26 42 eller hakanwinnberg@mac.com

Jubileumsbok Kustjägarna 50 år

Varje år i kustjägarnas 50 åriga historia berättat av en kustjägare som var med. Historierna bildar en mosaik av minnen och upplevelser som tillsammans berättar om en resa genom tid och förändringar. Beställ din kopia på www.kjv.se.

KJ 50 år minnessköldar

Ett antal minnessköldar ligger och väntar på sina ägare hos Edmunds Förlags och Ordensateljé i Stockholm.

Edmunds Förlags och Ordensateljé
Västmannagatan 59
113 25 Stockholm
tel. 08-34 27 28

Bli medlem

Årsavgift för Sällskapet Kustjägarveteraner: 300 kr
Tillägg för Förbundet Kustjägarna: 50 kr
Betalas till pg 633 65 05-0 eller bg 5336-2364

Bifoga uppgift om namn, utbildningsår, personnummer, adress, telefonnummer (hemarbete och mobil) samt e-postadress.

Får Vasallen byta namn på Oskar-Fredriksborg?

Amfibieregementets gamla hemvist på Rindö har efter regementets flytt till Berga börjat sin omvandling från militärt till civilt område.

Vasallen AB är ett statligt bolag som ansvarar för att omvandla och utveckla regementsområdet på Rindö för nya verksamheter.

Text och bild: Ingemar Wemmenhög

Torsdagen den 14/11 2007 kl 1915 öppnades ett styrelsemöte på gamla markan på Oskar-Fredriksborg av Rickard Gille, ordförande i föreningen Rindöborna och tillika reseofficer i Amfibiekåren. Denna kväll var Ingela Lispers, VD för Vasallen Rindö, inbjuden att orientera om de visioner som Vasallen har om områdets framtida förvandling till ett bostadsområde med infrastruktur och småskalig entreprenörsverksamhet.

Mötet

Nu har f.d. sjukhuset på KA1 blivit kontorshotell. Vasallen huserar

högst upp i samma byggnad. Ingela orienterade om att omkring 1100 bostäder på sikt skulle byggas inom Vasallens område. En knäckfråga är den då uppkomna trafiksituationen. Färjekapacitet m m. Ingela talade varmt för att lösa detta med båttrafik (Waxholmsbolaget) från östra Rindö till Stockholm. Hon berättade också att fokus just nu låg på området kring Grenadjären där Vasallen har tänkt sig ett 25-tal villor. En annan målsättning är att kasern 4 och kanslihuset inom 5 år skall utgöras av bostadsrätter. I ett senare skede gäller även detta för kasern 1 och 2. Kring

reningsverket får inget nybygge ske närmare än 200m, men när reningsverket ersatts med en pumpstation gäller 50m och då finns planer på att bygga bostäder nedanför matsalen mot hamnen. Ev. kommer skolverksamheten att flytta in på området. Möjligen sker på sikt bygget av en ny skola i området kring biblioteket. I ett andra steg tänker sig Vasallen ett bygge av småhus, radhus eller parhus bortom nya vakten, i området där parkering och engelska villorna en gång låg. En referensgrupp skall skapas i vilken det ingår politiska befatt-

Frälsarkrans på byggnad i minörhamnen.

Rindöborna

...är en intresseförening som har hälften av på Rindö boende som medlemmar. Föreningen har en aktiv styrelse och flera arbetsgrupper inom olika områden såsom samhällsutveckling, kultur och fritid, info, samordning och samverkan (med andra organisationer såsom andra intresseföreningar och grannkommuner). Du som vill veta mer kan gå in på www.rindoborna.se

ningshavare i kommunen, Vasallen och Rindöborna, "med rätt att ha synpunkter". Under mötets slutskede utsågs R. Gille, A. Joninger och N. Lundin att ingå i referensgruppen från Rindöbornas sida.

Namnfrågor

Anders Joninger tog upp frågan om namnändringar medan Ingela Lispers var kvar. Hon har av sin föregångare på VD-posten fått "ärva" namnet Rindö Hamn, vilket hon i och för sig inte hade något emot. Anders klargjorde att när det gäller namnändringar på större "objekt" än gator och torg, så har inte ens kommunen rätt att göra det. Beslut om detta ligger hos Riksantikvarieämbetet och Lantmäteriverket, vilka är styrda av Kulturminneslagen inom området. Det skall till synnerliga skäl för att namn på orter skall ändras.

Vad tycker du som kustjägare?

Hör av dig till redaktionen. Det finns ju ett antal namn som är på väg att försvinna in i "dimman" såsom: Minörhamnen, Matsalsbryggan, Jägarbryggan, Grisselmaren, Södra fältet, Taktiska knölen, Tritonhöjden, Kapernaum, Röda ladan, mm.

Vi hoppas att Vasallens öppna hållning i planeringsfrågorna leder fram till ett bra konsensus och att Rindö östra får bli det levande område som Vasallen eftersträvar, men utan namnändringar tycker undertecknad.

Vasallens tjänstebil

Vasallen Rindö

...har som uppgift att omvandla och utveckla nedlagda regementen och andra försvarsfastigheter till attraktiva och levande stadsdelar för nya verksamheter. En utveckling och förädling av fastighetsbeståndet skall ske i samarbete med kommuner och lokalt näringsliv, med målsättningen att slutligen sälja fastigheterna på kommersiella villkor.

Ingela Lispers är bärare av dessa visioner avseende Vasallen Rindö. Vasallen som organisation avser inte att bygga någonting utan söker entreprenörer för detta ändamål. Det känns seriöst att Vasallen står för visioner som får möjlighet att påverkas av både kommun och andra intressenter, såsom Rindöborna. Det utgör en stor skillnad gentemot att bara sälja hela området till någon stor byggnadsaktör på marknaden utan att Vasallen skulle visa något som helst intresse för vad det skulle komma att användas till.

Du kan läsa mer om Vasallen på www.vasallen.se

Upprop till ”Operation LEMO 08”

Till sommaren planeras en förflyttning med rodd/segelbåt till 200-årsminnet av det finska krigets första amfibieoperation – en historisk resa som också har som mål att ge deltagarna en fysiskt rimligt påfrestande naturupplevelse i glada vänners lag.

Text: Bo Sunnefeldt

Finska kriget 1808-09 fick stora konsekvenser för Sverige och Finland. Efter krigsutbrottet i februari 1808 retirerade den svensk-finska armén norrut. Hela sydvästra Finland, inklusive bland annat Åbo, ockuperades av ryssarna. På våren inledde armén en offensiv söderut. Som stöd

till denna markoffensiv planerades en serie landstigningar längs den finska kusten. Syftet med den första landstigningen vid Åbo den 19 juni 1808, var att inta staden och initiera en bonderesning i området. Operationen genomfördes av en kår - föregångaren till dagens amfibieförband

- bestående av fyra helt nyrekrytrade bataljoner ur Upplands lantvärn förstärkta med mindre enheter ur några gardesförband; totalt cirka 2 600 man. Befälhavare var generalmajor Ernst von Vegesack. Via Åland transporterades förbanden på olika rutter till basen Berghamn strax söder om Houtskär i Åbolands skärgård.

Efter viss uppladdning igångsattes operationen därifrån den 13/6. Landstigningskåren, ombord på ett 70-tal rodd- och segelbara fartyg/båtar, ”smög” sig österut undvikande de gängse farlederna. På kvällen den 19/6 landsteg kåren vid Lemo udd några kilometer söder om Åbo. Inledningsvis mötte styrkan inget motstånd. Anländande ryska trupper tvingade emellertid kåren att dra sig tillbaka och avsegla efter mindre än ett dygns strider.

“...föregångaren till dagens amfibieförband...”

Operation ”LEMO 08”

Till sommaren planeras en förflyttning med rodd/segelbåt i den dåvarande landstignings-kårens kölvatten till 200-årsminnet av det finska krigets första amfibieoperation – en historisk resa som också har som mål

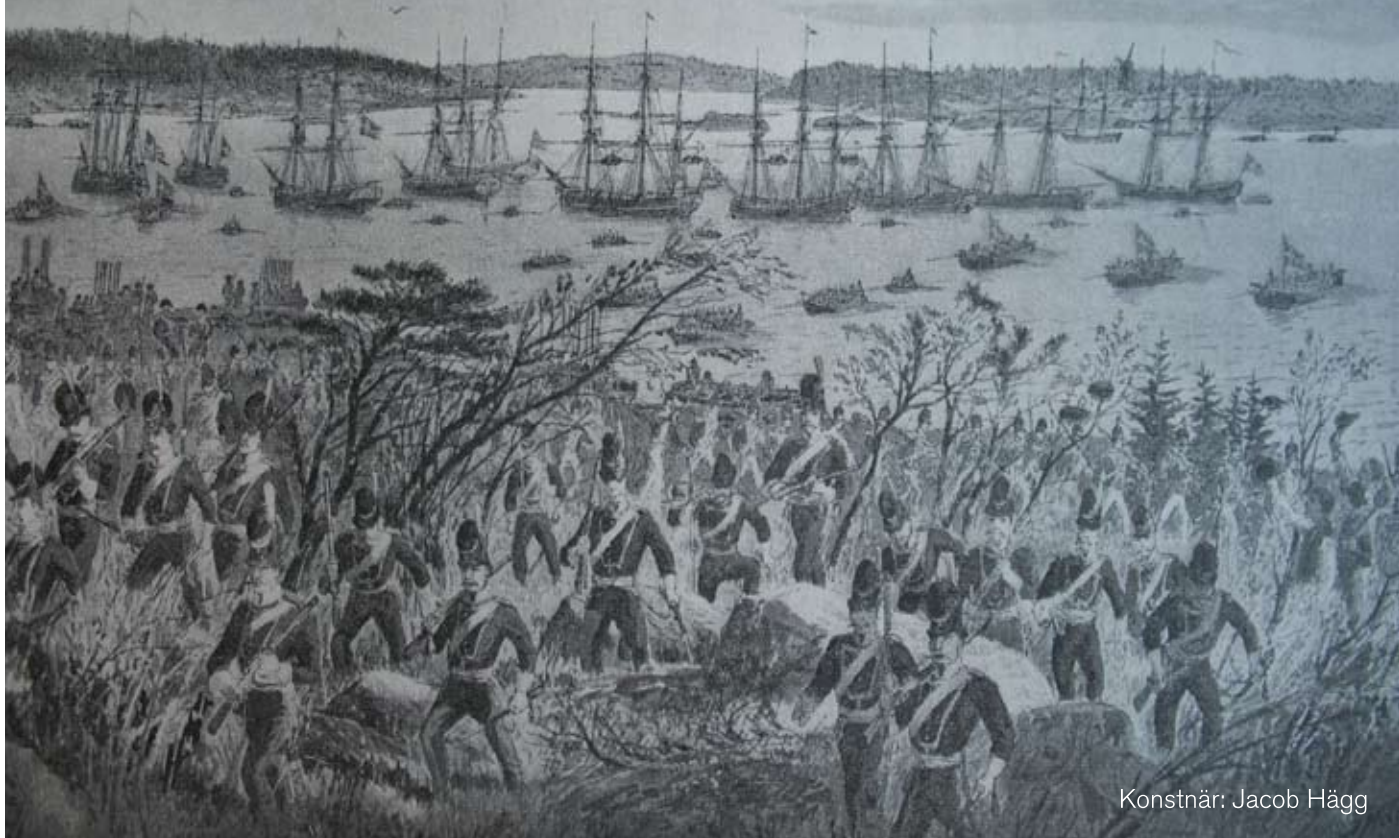

Tiohuggare

Skiss över ruten.

Landstigningen vid Lemo 1808

Konstnär: Jacob Hägg

att ge deltagarna en fysiskt rimligt påfrestande naturupplevelse i glada vänners lag!

Planen innebär att från ett utgångsläge i Berghamn vid Houtskär i Åbolands skärgård ro/segla samma sträcka (80 km/43 nm) som för två sekler sedan, för att med start 11/6 (inställelse på kvällen innan) anlända till landstigningsplatsen den 14/6.*) Transportmedlen är två rodd/segelbara träbåtar, så kallade "tiohuggare", tillhöriga Sjövärnsskären. "Truppen", ett 25-tal man, utgörs dels av personal ur Ledningsregementet och Livgardet - d.v.s. traditionsbärarna till de en gång deltagande förbanden – dels av personal ur Amfibiekåren (Amf 1) som ju utvecklar "amfibiestridsarvet". Företaget leds av överste Henrik von Vegesack, ättling till befälhavaren 1808. Även DU som KUSTJÄGARE inbjuds härmed!

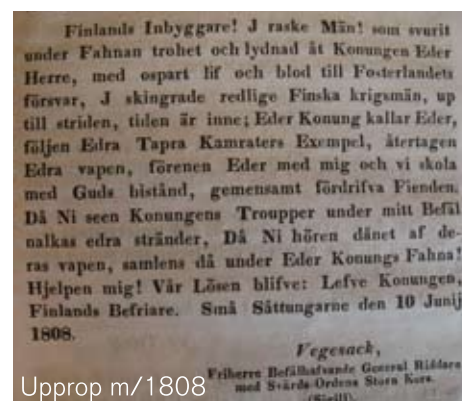
Deltagandet sker på ideell basis.

Dock ersätts alla resor i samband med träningen och genomförandet. Träning erbjuds vid Sjövärnsskärens kursgård, Märsgarn/Hårsfjärden, under tre helger i maj (10-11, 17-18 och 24-25), varvid lördagen är rodd- och söndagen segelträning. Krav på deltagande: minst en rodd- och en segeldag.

Anmälan om preliminärt intresse senast 2008-02-10 till "Stf kårchef"/överstelöjtnant och KJ 65/66: Bo Sunnefeldt (bo.sunnefeldt@telia.com.)

Uppge adress och åldersklass.

Välkommen till denna skärgårdsupplevelse med historisk inramning!

Information: Läs om företaget 1808 i Skärgårdsflottan; Hans Norman 2000.

*Evenemanget är tidigarelagt en vecka i förhållande till den historiskt korrekta tidpunkten med hänsyn till midsommarhelgen och samordningen med lokala arrangemang.

St. Laurent

Det militärhistoriska Normandie

Under 2007 genomförde kustjägerlegendarerna Wiklund och Wemmenhög en militärhistorisk resa i Andra världskrigets Normandie.

Text och bild: Ingemar Wemmenhög

Så har då den militärhistoriska resan, för de pengar som samlades in till "Wickes" 70-årsdag (1/7 2006), genomförts.

Förhistoria

Lars hade – för några år sedan - börjat lägga undan pengar för en resa i SMB (Svenskt Militärhistoriskt Bibliotek) regi. En absolut nödvändig större tandoperation kom dock

emellan, beräknad kostnad 16.000 kr, varför de sparade medlen fick gå till denna. Någon resa var inte längre aktuell. Då fick jag den lysande idén att ställa ett av mina konton till förfogande för upprop till en insamling till Wickes 70-årsdag. Tyvärr har jag inte haft möjlighet att nå alla dem som skulle velat medverka med bidrag, men på födelsedagen kunde jag överlämna en tavla med alla bidrags-

givares namn och ett kontoutdrag på drygt 20.000 kr.

Resans början

Den 22/9 2007 kl 0800 avgick Ekmanbuss från Cityterminalen i Sthlm. Reseledare var Peter Wetterberg, en färgstark, rolig och kunnig arrangör med skånskt idiom som slipats något under alla år vid Krigsskolan Karlberg. Han har ett otal militärhistoriska resor

Fallskärmsjägare John Steele i St Mere Eglises kyrktorn

i bagaget. Dels från sin tid som lärare på Karlberg dels i sitt senare startade bolag - Wetterberg Management. Under resan underhöll han oss med sina erfarenheter och kunskaper inom alla möjliga områden på ett kunnigt och galghumoristiskt sätt. Första dagen, liksom den andra, var rena transportsträckor med utdelande av historiskt textmaterial och filmvisning jämte marschmusik.

Krig och elände

På tredje dagens morgon satte vi kurs mot Dunkerque, från hotellet i Gent (Belgien). Vi åkte genom den terräng där tyskarna 1940 tryckte tillbaka den engelska expeditionskåren mot stränderna vid Dunkerque. Det var under detta skede som Erwin Rommel, då chef för 7:e divisionen, använde sina 8,8 cm luftvärnskanoner för att bekämpa pansar. Platsen var Arras. 8,8:orna kom därefter att bli tyskarnas främsta pansarvärnspjäser. Undret vid Dunkerque, där över 300.000 soldater utskeppades

till England, vilket möjliggjordes i huvudsak av två skäl: dels stoppade tyskarna upp sin intensiva blixtoffensiv på Hitlers order dels insattes alla tillgängliga farkoster – även små privata båtar – för räddningsaktionen.

Vi besökte ett batteri (batteri Todt) vid Pas-de-Calais för att därefter fortsätta mot Dieppe. Här gjordes en storskalig raid i augusti 1942. Fiendens styrka vid Atlantvallen skulle testas inför kommande invasion. Större delen av styrkan utgjordes av kanadensare. Platsen valdes också med hänsyn till den betydelse den hade för tyskarnas kustgående konvojer. Förlusterna under denna raid blev stora i manskap och materiel men man vann erfarenhet, vilket skulle visa sig välbehövligt inför planeringen av landstigningen 1944.

Vid slutet av dagen hamnade vi i Caen varifrån vi utgick de kommande dagarna mot platser som Omaha Beach (du har väl sett inledningen av "Saving private Ryan?"), Pegasus brid-

ge, St Mere Eglise (amerikanska 82:a luftburna med en docka hängande i kyrktornet föreställande fallskärmsjägaren John Steele), Batteri Merville (intensiva strider om batteriterrängen som återtog av tyskarna., batteri-chefen lyckades dra ur pjäserna och hästdraget förpassa dem 13 mil från platsen där han senare gav upp till ett polskt förband.), Batteri Lounges, Point du Hoc (amerikanska Rangers

“Vi åkte genom den terräng där tyskarna 1940 tryckte tillbaka den engelska expeditionskåren mot stränderna vid Dunkerque.”

Fortsättning på nästa sida

Merville

Point de Hoc

Longues

Dunkerque

Omaha

Pegasus och Wiklund

2:a bataljons mål.

Här måste man direkt från strandskoningen ta sig upp för en 20m lodrät klippbrant för att slå ut batteriet med de förväntade 15 cm pjäserna. Där fanns inga pjäser).

Paris

Så avslutade vi Frankrikesresan med två dagar i Paris. Mosigt hotellrum i Montmartre och kass mat på de lunchrestauranger vi besökte. Dock överlevde vi och besökte Napoleons grav i Invaliddomen och åkte förbi de platser i Paris där tyskarna var förlagda och kring vilka vissa stridigheter uppstod innan Paris befriats. Vi åt en fullgod avslut-

ningsmiddag som vår reseledare anordnat och kunde njuda se fram emot hemresan.

Avslut

Efter 90 mil från Paris till Lübeck och en fortsatt resa dagen därpå, så landade vi vid Cityterminalen igen. Vi konstaterade båda att resan varit prisvärd och att vi inte hade några klagomål att komma med. Vi ser t.o.m. fram mot nästa – åt vilket håll det nu blir. Lasse bad mig skriva ned ett tack till alla som gjort denna resa möjlig för honom. Om du inte är medlem i SMB, men mil.hist. intresserad, så är det både dags och gratis. Gå in på www.smb.nu och titta!

PRAO på Amf1

Text & foto: Mårten Granberg

Måndagen den 22 oktober ryckte de två 15-åringarna Marie Arsenius och Ylva Brattgård in på Amf1 för två veckors PRAO. De två lidingötjejerna som till vardags går i nionde klass i Käl-längens skola hade valt Amfibie-kåren för sin PRAO. Under två veckor fick de prova på en blandning av vad Amfibie-kåren kunde erbjuda, allt från att åka stridsbåt 90 till att vara tre dagar med Kustjägarkompaniet där de fick följa

soldaternas utbildning. Efter avslutad PRAO lämnade ÖvLt Christer Carlsson över varsin Kustjäger-keps som minne.

Marie Arsenius sammanfattade sin PRAO, "Det var en stor upplevelse att få vara på Amf1, fler i vår ålder borde ta chansen. Officersyrket är definitivt något som både jag och Alva kan tänka oss".

ÖvLt Carlsson med PRAOs

club KJ

Alla Kustjägare är välkomna till Club KJ på Musslan måndagen den 4 februari.

*Plats: Musslan, del av restaurang Wasahof. Dalagatan 46, inte långt från Odenplan.
Tid: fr 18:00*

KJV har förhandlat fram ett bra pris på en varmrätt, men det förutsätter att köket har koll på hur många som tänker äta.

*Varmrätten + första fatölen kostar 125 SEK, bindande anmälan görs helst 4 dagar innan till KJV:s klubbmästare på borje.svensson@kustjagarna.se eller tel 070-7636043.
För frågor angående mat typ allergi, ring Jan Bekeris, KJ-Kock, på 070 4077776.*

musslan

COUNTERINSURGENCY LEADERS COURSE

Text: Kapten Hans

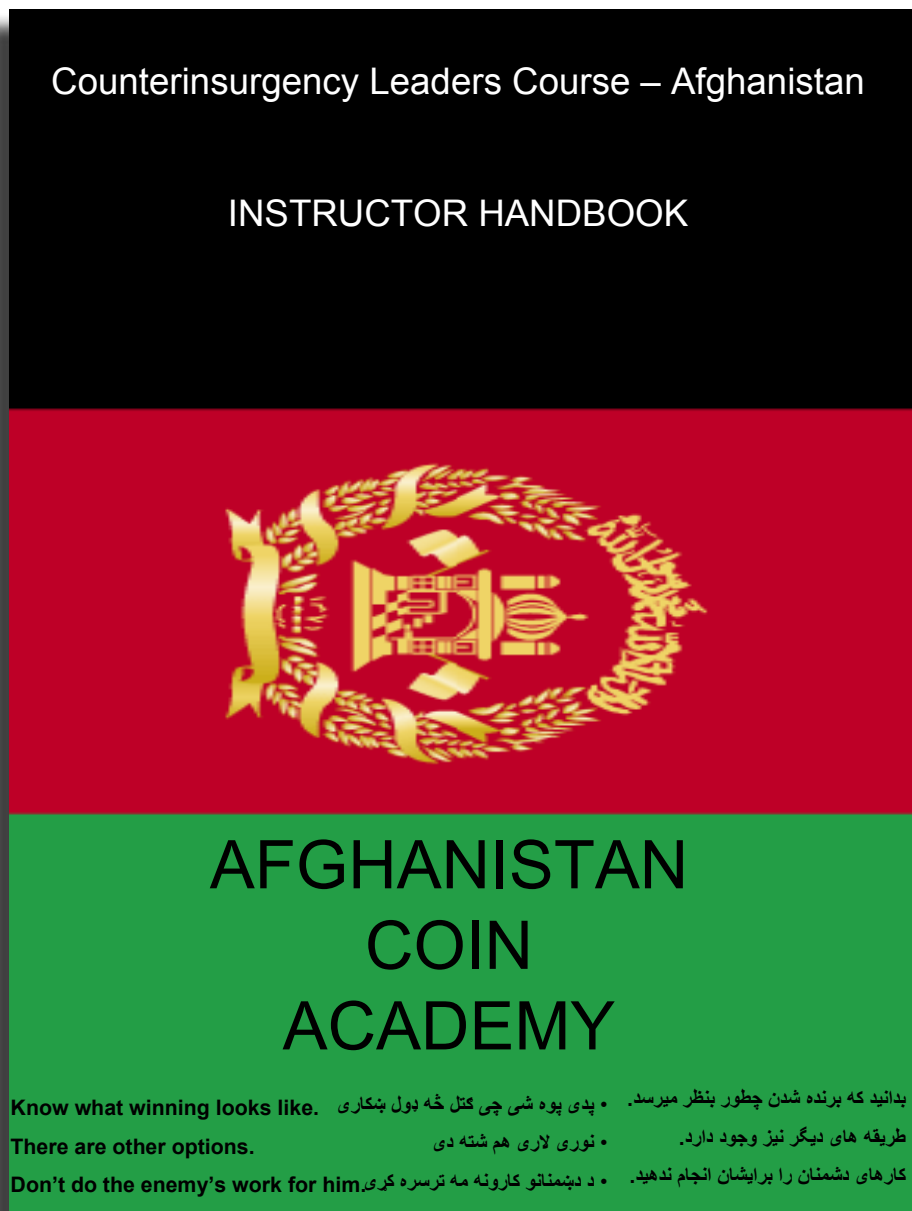
Ett kort meddelande från ISAF HQ till Regional Command North (RCN) erbjöd plats i en "Counterinsurgency Leaders Course", som skulle anordnas i september 2007. Det här var första gången som RCN fått en inbjudan, och vår utbildningsofficer, en fransk kapten, vidarebefordrade inbjudan till RCN:s samverkansofficer för de afghanska nationella säkerhetsstyrkorna, ANSF.

Kursen skulle omfatta:

- Insurgency Fundamentals
- Counterinsurgency Fundamentals
- Counterinsurgency Operations
- Intelligence Preparation of the Operational Environment
- Counterinsurgency Mentoring
- Counterinsurgency Targeting.

Efter samråd inom RCN och erbjudande till våra Provincial Reconstruction Teams och Quick Reaction Force fastställdes att CJ2 (Intelligence) och CJ3 (Operations) skulle skicka var sin deltagare.

En nyanländ amerikansk förbindelseofficer till RCN visste mer om innehållet. Han hade deltagit i samma CLC-kurs i maj 2007, enligt uppgift första gången som denna kurs anordnades i Afghanistan. Arrangör var Task Force Phoenix, en internationell koalition ledd av USA med deltagande av totalt 14 nationer, däribland Sverige, och vars uppgift är: "TF Phoenix mentors ANA to con-

Del av kursmaterialet

duct sustained, independent Counter Insurgency operations in Afghanistan to assist the ANA to defeat terrorism within its borders." Den amerikanska förbindelseofficeren berättade gärna om kursen, innehållet, deltagarna, och genomförandet. Kurslägret var spartanskt, sade han, ett övergivet militärläger med enkla baracker. Speciellt varnade han för maten, så fältransoner fick ingå i packningen, liksom extra skithusapper. Mygg eller sandflugor var däremot inte några problem, sade amerikanen.

CJ2 utsåg en norsk major och CJ3 en svensk kapten, samverkansofficeren för ANSF, att delta i kursen.

Dagen för avresan kom. Vi gick upp i ottan för att checka in vid flygfältet halv sex på morgonen. Planet var en tysk C-160 Transall, ett transportplan liknande Hercules fast tvåmotorigt. Planet var ganska välbesatt den här morgonen, med ombord var även en tysk generalmajor med skyddsstyrka.

Väl framme vid destinationen blev det väntan en halv dag innan två ökenkamouflerade och bepansrade HMMWV:s med ksp-torn på taket anlände och plockade upp oss för färden till utbildningslägret. Det var påfallande under färden hur hänsynsfullt amerikanerna körde i trafiken, med samma rytm som den civila trafiken, utan att tränga sig, utan att preja någon av vägen, och stannade till och med vid något tillfälle för att vinka över väntande fotgängare. Föraren kommenterade och tyckte att genom att själva följa med trafikrytmen skulle det vara lättare för dem att se om något främmande fordon manövrerade sig hotfullt genom trafiken i riktning mot amerikanerna. En stark kontrast var det i alla fall mot det aggressiva körsätt som vi var vana vid hos ISAF-fordon i Mazar-e Sharif. Till slut kom vi fram till lägret, väl bevakat och med flera inhägnader. Grunden låstes bakom oss när vi passerat in. Det måste vara så, förklarade våra värdar, för annars skulle många av afghanerna avvika

från lägret första natten och bege sig att hälsa på släktingar i stället för att delta i kursen.

Träningslägret var litet och bestod i huvudsak av två rader "B-huts", små baracker av plywood. Den ena raden bestod av fem förläggingsbaracker, och mitt emot dessa fem lektionsbaracker. Vi skulle ligga i baracken för region nord. Baracken var enkel, en dörr i varje ände, inga fönster, och inredd bara med ett drygt dussin tvåvåningssängar, varav en del redan var upptagna. Afghaner mestadels i civila kläder låg och sov middag. Andra sängar var upptagna av amerikanska flottister, både officerare och underbefäl, och av två amerikanska armékaptener.

Kvällsmat kom med HMMWV:s och serverades ur isokärl i den lilla matsalen i lägret. Inget märkvärdigt, men fullt acceptabelt. Därefter samling i föreläsningstältet för att sparka igång kursen. Vi var ett åttital som samlades, ungefär hälften afghaner

och hälften utlänningar som det såg ut, och tog plats på enkla plywoodbänkar. Av afghanerna var några i civila kläder, medan andra var klädda i uniform, från afghanska nationella armén, ANA, respektive afghanska nationella polisen, ANP. Av utlänningarna dominerade amerikaner från fyra försvarsgrenar, men även ett halvdussin kanadensiska armésoldater, och så vi: en norsk armémajor och en svensk kapten. En amerikansk arméöverste hälsade alla välkomna, innan en amerikansk armékapten tog över och talade med en väckelsepredikants inlevelse. I fem grupper delades vi in, en för varje region: centrum, nord, syd, väst och öst.

Därefter samling gruppvis i lektionsbarackerna för presentation och utdelning av kursmaterial. Vår grupp, "nord", bestod av knappt ett dussin elever från Afghanistan, Norge, Sverige och USA, alla hörande till region nord. Dessutom de två amerikanska armé-

Kurskamrater i lägret

Foto: Palacios

kaptenerna som lärare och ett par civilklädda afghaner som tolkar mellan engelska och dari eller pashtu. Lärarna hade redan tjänstgjort närmare ett år i landet som handledare till ANA, och hade det senaste halvåret följt med en av "våra" ANA-bataljoner från region nord till Kandahar, där de varit insatta i strider mot talibanerna om herraväldet i region syd. Ungefär hälften av vår grupp bestod av afghaner: polischefer i ANP och en officer i de nationella civilklädda säkerhetsstyrkorn, alla från region nord. Vidare en amerikansk armélöjtnant och ett gäng amerikanska flottister som just hade anlänt till Afghanistan, och skulle gå CLC-kursen innan de började sin tjänstgöring i region nord.

Programmet varierades varje dag. Powerpointpresentationer i grupp gick igenom drivande faktorer bakom uppror, upprorsmakarnas beroende av befolkningen och hur utsatt befolkningen är. Mycket illustrerades av våra lärares erfarenheter under sitt år eller längre i Afghanistan i region nord och under tjänstgöringen i Kandahar, och av afghanerna med exempel från deras långa erfarenhet. Att alla hörde hemma i region nord gjorde att vi lätt kunde diskutera konkreta exempel från provinserna i nord, till nytta även för amerikanerna som skulle börja sin tjänst där. Att höra från de afghanska polischeferna vad som händer ute i städerna och byarna var alltid värdefullt.

Lärarnas presentationer i hel grupp varvades med praktiska övningar i halvgrupp om hur upprorsmakarna tänker, om samverkan med det civila samhället och om planering av säker-

Foto: Munz

Gruppen från region nord, festmåltid i klassrummet sista dagen före Ramadan

hetsoperationer. Övningarna tvingade oss att tänka efter och att se konflikten från olika sidor. Övningarna gav också tillfälle för de afghanska polischeferna och säkerhetsmännen att dela med sig av egna erfarenheter och belysa lokala förhållanden.

Från att i början av kursen ha handlat mest om upprorsmakarnas motivation och agerande försköts vårt fokus under kursens gång via civilbefolkningens situation till hur säkerhetsoperationer planeras och genomförs. Huvudinstruktör var kaptan Daniel (Dan) Helmer, U. S. Army, som specialiserat sig i counterinsurgency och bl. a. har skrivit boken *Flipside of the COIN: Israel's Lebanese Incursion Between 1982 – 2000*.

Arbetet i liten grupp varierades med många gästtalare inför samlad kurs. En eller fler gästtalare varje dag, de flesta afghaner, belyste var och en olika aspekter av utvecklingen i Afghanistan. Bland dessa gäster fanns initiativtagaren till flera skolor för föräldralösa barn, en lokal representant för EU, en kvinnoaktivist, en befälhavare i det afghanska försvarsdepartementet, en amerikansk officer i informationsoperationer, ISAF:s stf befälhavare o.s.v.. Var och en bidrog till att dels komplettera bilden över läget i Afghanistan, dels belysa vad som kan göras för att påverka utvecklingen.

Rasterna utnyttjade vi till att lära känna de andra kursdeltagarna. Kanadensarna hade varit i Afghanistan länge och hade mycket att berätta. Och tolkarna hjälpte gärna till att förmedla afghanernas berättelser. Speciellt på lunchrasterna fanns det tillfällen att sitta ner tillsammans i solskenet medan vi åt de utdelade fältransonerna, meals ready-to-eat tillagade enligt reglerna för halal. Efter solnedgången däremot var lägret höljt i mörker.

Islams heliga månad, Ramadan, skulle börja mot slutet av kursen, men exakt vilken dag den börjar beror på när den nya månskärnan blir synlig. En kväll annonserade kursledningen, som väntat, att Ramadan nu hade börjat. För att muslimerna skulle hinna äta frukost före soluppgången

Förkortningar:

ANA	Afghan National Army
ANP	Afghan National Police
ANSF	Afghan National Security Forces
CJ	Combined Joint
CLC	Counterinsurgency Leaders Course
COIN	Counterinsurgency
HMMWV	High Mobility Multipurpose Wheeled Vehicle
HQ	Headquarters
ISAF	International Security Assistance Force
RCN	Regional Command North
TF	Task Force

nästa morgon skulle alla väckas klockan fyra och frukost skulle serveras då i matsalen. Sedan, för att utnyttja tiden, skulle lektionerna börja tidigare än vanligt. Alltså gick vi alla och la oss för att väcktas i ottan nästa morgon. Väckningen fungerade, men nu var beskedet att den första mänskaran ännu inte hade varit synlig. Alltså hade Ramadan inte börjat, och vi skulle fortsätta även denna dag med normala rutiner. Blandade känslor. Nåväl, se det som en förövning. Dagen därpå började Ramadan, och schemat las om så som aviserats, fast senarelagt en dag alltså. Vi anpassade oss allihop, muslimerna avhöll sig från mat och dryck under dagen, och vi andra såg till att inte äta eller dricka inom synhåll för afghanerna.

Kursen drog mot sitt slut. Det hade varit en lärorik tid, rik på nya och viktiga erfarenheter.

Det centrala temat i kursen var att den väpnade kampen enbart inte besegrar ett uppror, utan för att varaktigt vinna folks förtroende och stöd måste man samtidigt verka enligt samtliga operationslinjer för folkets bästa: politisk ledning, säkerhet, ekonomisk utveckling, sociala åtgärder och information. Allt ska integreras genom samarbete mellan olika samhällsfunktioner och mellan regeringen, de nationella säkerhetsstyrkorna och den internationella koalitionen. Gradvis byggs inhemsk förmåga upp så att mer och mer av samhällsfunktionerna kan överföras från den internationella koalitionen. Principerna som beskrevs var inte nya, men det som presenterades var en genomtänkt och välformulerad doktrin, kompletterad med konkreta verktyg för hur det ska genomföras i praktiken. Dessutom fick vi ett utbildningspaket som var överskådligt och lätt att förstå. Och vi hade alla fått värdefulla kontakter inom de afghanska nationella säkerhetsstyrkorna i vårt eget geografiska område, i vårt fall i region nord.

Ramadan hade börjat. Kursen var genomförd. Vi skingrades som vi hade kommit, och blev skjutsade med HMMWV:s till flygplatsen, där vi övernattade, för att nästa dag flyga tillbaka till Mazar-e Sharif i en tysk Transall. Väl tillbaka presenterade vi en sammanfattning av kursen i RCN.

Det kompletta kursmaterialet är hemfört. Counterinsurgency Leaders Course borde genomföras på hemmaplan som en del av utbildningen inför insatser mot uppror. Speciellt värdefull bedöms kursen vara för chefer på alla nivåer, från gruppchef till regionchef och högre, men även för enskilda soldater är innehållet värdefullt.

Gruppen från region nord

Foto: Munz

Före återfärden i amerikansk HMMWV

Foto: Munz

Foto: Popa

I djupa funderingar på väg hem från kursen, norrut i en tysk C-160.

Lt. Erik Andersson tilldelas Amfibieregementets förtjänstmedalj

Text och bild: Harald Hynell

Lt. Erik Andersson

Med anledning av insatser i samband med förlisningen av stridsbåt 848 utanför Utö har Lt. Erik Andersson tilldelats Amfibieregementets förtjänstmedalj med motiveringen: Lt Erik Andersson tilldelas regementets medalj i guld för att som båtchef agerat föredömligt och under svåra förhållanden och tidspress fattat livsavgörande beslut. Lt Erik Andersson har visat på gott omdöme och agerat som förgångsman med fara för sitt eget liv.

Stridsbåten var på väg tillbaka till Berga när den vid två-tiden på natten

till den 24 oktober började ta in vatten utanför Utö i Stockholms skärgård.

När båten sjönk rådde grov sjö och stridsbåtarna hade framförts i 11 knops fart.

Stridsbåt 848 var en av fyra som deltagit i en stridsskjutning med kustjägarkompaniet på Utö. De tre övriga stridsbåtarna kom till 848:s undsättning och plockade upp de 16 man som låg i livflottar och i vattnet. När sjöräddningsstyrkan anlände hade samtliga redan blivit omhändertagna.

Kvalitetspris till Lt. Söderberg

Vid samma ceremoni tilldelades även Lt. Söderberg på Kustjägarkompaniet regementets kvalitetspris med motiveringen:

Lt. Söderberg på KJ Komp. har visat ett nytänkande inom preventiv prestationshöjande träning, kost och vila som lett till ett intensivt samarbete med Försvarshälsan och som varit grunden för vidare utveckling av den preventiva träningen på Amfibiebataljonen och implementerat denna i utbildningen av de värnpliktiga.

Säljare

Till vår säljavdelning i Tyresö behöver vi nu förstärka vårt säljteam med en ny medarbetare för försäljning av personlig skyddsklädsel, främst högkvalitativa brandkläder men även marin räddningsutrustning.

Arbetsuppgifter

Uppsökande försäljning, direkt besök och på telefon.
Anbudsgivning och säljorderbehandling.
Behandling av offentliga upphandlingar.
Övrigt förekommande arbetsuppgifter på ett litet företag. Vi hjälps åt där det behövs!

Kvalifikationer

Intresserad av att jobba mot med brandförsvaret/räddningstjänsten med nya material, tekniker och högkvalitativa produkter.
Eftergymnasial utbildning inom marknadsföring, försäljning och företags ekonomi.
Datavana, MS Office paketet. Erfarenhet av SAP systemet är meriterande.
Branscherfarenhet från brandförsvaret eller räddningstjänsten är meriterande.
Som person har du lätt för att kommunicera med andra människor, du är disciplinerad och har lätt för att arbeta självständigt.
Du är engagerad, flexibel, positiv och tar ansvar för ditt ansvarsområde.
Du har goda kunskaper i svenska och engelska i både tal och skrift.
Vi söker dig som vill ha en utmaning och är i åldern mellan 30 – 40 år.

Vi kan erbjuda Dig ett spännande och omväxlande arbete i en internationell koncern.

Anställningsvillkor

Tillsvidareanställning med 6 månaders provanställning, Individuell lönesättning

Tillträde: snarast.

Ansökan

Ansökan märkt "Säljare" skickar Du snarast, dock senast den 10 februari.
Intervjuer kommer att ske löpande.
Vi tar emot ansökan både via e-post och vanlig post.
E-post: mt@viking-life.com
Adress: VIKING LIFE-SAVING EQUIPMENT
Sweden AB, Strömfallsvägen 53, 135 49
TYRESÖ.
Kontaktperson: Marcus Thiel KJ91,
08-770 01 76 Sverige chef

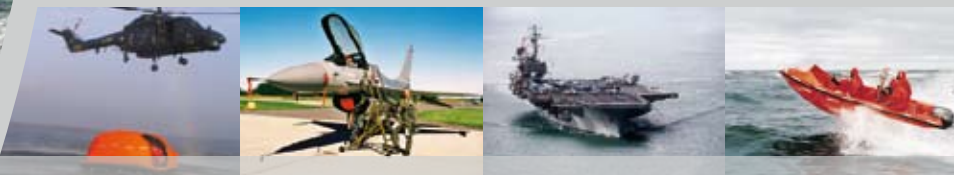

The VIKING advantage

VIKING erbjuder ett brett sortiment med viktig säkerhets- och räddningsutrustning till försvarssektorn. Vi tillhandahåller alltifrån de mest avancerade, senaste uppfinningarna och skräddarsyda produkter till vanliga standardalternativ, allt har certifierats i enlighet med de aktuella kraven i samtliga internationella standarder.

- Unika evakueringssystem med slide och chute system
- Förstklassiga livflottar för flyg och sjöfart
- Brett utbud av räddningsdräkter och räddningsvästar
- Lätta och topmoderna skyddskläder

Besök något av våra 25 kontor jorden runt eller gå in på www.VIKING-life.com.

VIKING LIFE-SAVING EQUIPMENT Sweden AB
Strömfallsvägen 53 · 135 49 Tyresö · Sweden
Tel: +46 (0)8 770 01 70 · Fax: +46 (0)8 770 01 83
e-mail: VIKING-se@VIKING-life.com

WHEN IT COMES TO
safety
THINK VIKING™

Main Target Down

Artikeln nedan beskriver hur jag upplevde striden. Hur mycket som är mina minnesbilder och hur mycket som är mina upplevda minnesbilder vet jag inte. Tidsuppfattningen försvinner i strid. Detaljer försvinner med tiden och nya tillkommer. Händelseförloppet kan jag styrka med mina rapporter skrivna omedelbart efter operationen. Artikeln är också justerad av Daniel Hjalmarsson, min ställföreträdare i Afghanistan.

Text och bild: Joakim Kindahl

Resumé

Under sensommaren 2006 växte ett kriminellt nätverk upp runt byn Boka i norra Afghanistan. Ledaren för nätverket var Matou Nematullah. Afghanska myndigheter var ovilliga att ingripa då nätverket var välbeväpnat och hade politiska förankringar i Kabul. Under hösten blev nätverkets illegala aktiviteter så omfattande att de inverkade på ISAF och den svenska kontingentens förmåga att lösa uppgift. Efter samverkan via telefon och ombud bestämdes tidpunkt för ett möte mellan Nematullah, afghanska myndigheter och ISAF i byn Boka.

Planering

I mitten på september var Matou pressad av de Afghanska myndig-

heterna. Hans senaste attack på en polispostering ledde till en polisjakt inriktad mot individer i hans nätverk och vi kunde inte längre få tag i honom eller personer i hans omedelbara närhet.

Situationen var oroande eftersom vår operationsplan byggde på ett öppet uppträdande i enlighet med de önskemål som framförts av respektive part inför mötet. I det nya läget kunde den öppenheten istället innebära en ökad risk för oss.

Vi genomförde ett nytt bedömande innan operationsordern gavs och valde att bibehålla metoden men förändra tyngdpunkten i operationen. Tyngdpunkten försköts från mötet med Matou till genomförandet av

en informationsoperation riktad till invånarna i Boka.

Delar av styrkan hade även till uppgift att genomföra slutlig rekognoscering inför en kommande arresteringsoperation. För den uppgiften innebar tyngdpunktsförskjutningen en förenkling. Vi var i huvudsak tre nationaliteter som deltog och som skulle komma att delta vid en eventuell arrestering. En sådan operation skulle innebära tre huvuduppgifter: Yttre skydd, inre skydd samt arresteringsstyrka. Vi visste inte exakt var Matou skulle befinna sig vid en arresteringen eftersom han ständigt flyttade mellan tre olika bostäder. Men då bostäderna låg relativt tätt, så

Målangivning

kunde det geografiska området för våra tre styrkor förutses och därmed även rekas under den pågående informationsoperationen.

Vi var en tillfälligt sammansatt enhet. Ur PRT ingick både finska och svenska enheter och till detta kom nu ett Afghanskt kompani med ett icke kompatibelt sambandssystem och ett icke kompatibelt språk. Ingen av oss hade tidigare genomfört en gemensam operation med ett helt kompani ur ANA. Vi valde därför att dela upp området - Afghaner i den norra delen av byn och PRT i den södra. I det Afghanska området satte vi två grupper ur PRT för att upprätthålla samband och samordning.

I planen för informationsoperationen skulle vi ha huvuddelen av ett Afghanskt kompani med två grupper ur PRT i den norra delen av Boka. I den södra delen av byn skulle vi ha en förstärkt pluton ur PRT. Söder om byn skulle vår sjukvårdsvagn samt en mindre del ur det Afghanska kompaniet gruppera. Ett par kilometer nordöst om Boka skulle en grupp ur PRT genomföra sambands- och framkomlighetsrekognoscering. Så som vi planerade blev det också i verkligheten. I alla fall fram till utgångsgrupperingen.

Operation

Klockan 0930 den 12:e september inleddes operationen och vi lämnade

våra camper för att delat ta oss till Boka. På en öppen plats längs vägen sammanstrålade vi med enheter ur ANA för att synka uppgifter, tider, områden och de senaste underrättelserna. Jag höll en sista ordergivning med cheferna för de tre tillfälliga enheterna ur PRT.

Vi visste i vilket hus Matou hade valt att gå och lägga sig och vilken tid han hade gått och lagt sig. Vi var relativt säkra på vilka av hans livvakter som stannat över natten i byn men var osäkra på vilka av sina vapen de hade tillgängliga just nu. Runt hans tillfälliga uppehållsplats fanns därför en röd "no go zone" inritade på våra kartor.

Strax efter elva var samordningen klar och den slutliga ordern given. Enheterna fick framåt. Det Afghanska kompaniet svängde av från huvudvägen och gick in i Boka tjugo över elva. Halv tolv var de på plats i norra delen av byn. Vid den tidpunkten hade PRT huvudstyrka anlänt till byns södra infart och befann sig under framryckning mot den södra fordonsavlämningsplatsen.

Boka ligger ungefär 1 kilometer norr om huvudvägen längs en grusväg som sträcker sig i nord-sydlig riktning. Inne i byn korsas grusvägen av tre mindre tvärgående vägar och en bäck. Själva byn, med varvade fält och byggnader, är ca 1,5 km lång och 500m bred. Därefter breder större odlade fält ut sig. Bebyggelsen är normal afghansk vilket innebär låga hus byggda av lera eller tegel. Byggnaderna i sin tur är omgivna av 2-3m höga murar vilket gör det svårt att få överblick när man framrycker på de smala gatorna.

Att komma in i byn med större ISAF-enheter utan att förvarna invånarna är svårt. Fordon kan endast framrycka på kolonn längs grusvägen och det är ont om platser där det går att vända. Två förträngningar i byn gör att det endast går att framrycka med lätta fordon (typ Landcruiser). Jag har än idag inte en aning om hur många som bor i byn, men den har två moskéer och en skola.

Min grupp framryckte tillsammans med ANA i det norra området. De hade redan urlastat och lämnat sina fordon när jag med PRT huvudstyrka nådde den södra fordonsavlämningsplatsen.

“Jag kliver ur mitt fordon och hinner ta två steg mot de övriga när jag hör en kulspruta öppna eld norr om mig. ”

Jag kliver ur mitt fordon och hinner ta två steg mot de övriga när jag hör en kulspruta öppna eld norr om mig. Jag vänder om för att ta mig upp mot platsen för eldgivningen. Vad jag tror är strax därefter, så briserar den första granaten. Först då stannar jag upp och tanken som far genom mitt huvud är: "Shit! De menar allvar!" Mitt nästa minne är att vägen öppnar upp mot en plats där några ANA soldater tagit skydd och att min radio vaknat till liv. Då tänker jag: "Jaha, då åker vi då".

Strid

Klockan 1140 öppnade Matou och hans livvakter eld mot ANA i det norra området. Från deras eldöverfallsplats kunde de även beskjuta delar av PRT huvudstyrka som fick dra sig tillbaka bakom en mur. Vid denna tidpunkt har jag ingen aning varifrån elden kommer. Både de norra enheterna och de södra enheterna rapporterar att de är i strid eller under beskjutning.

Jag rundar hörnet på en mur och ser hela huvudstyrkan i olika former av skyddsställning. Vi har inga skadade men vi har en fientlig ksp som ligger och trycker ett antal serier in i muren bakom vilken huvudstyrkan sökt skydd. Vi ser inga uppkast eller mynningsflammar men bedömer skytten eller skyttarnas position grovt utifrån ljudet och terrängen, vi kan endast besvara eldgivningen i begränsad utsträckning då vi inte vet exakt vart vi har våra norra enheter och inte är riktigt säkra på vart vi har ANA.

Jag hör motorljud på min vänstra sida och ser två understödsfordon från ANA framrycka längs vägen i nordlig riktning. Samtidigt ringer min mobiltelefon. Det är ett följebefäl från ANA som jag vet skulle vara med den nordligaste enheten. Det enda jag hör honom säga är: "We could use some help up here!" Resten drunknar i ljudet av kraftig skottlossning och jag lyckas inte få fram hans position – men jag vet vart han borde befinna sig. Jag ropar upp chefen för de två PRT grupperna i det Afghanska området och får veta att de inte har direkt samband med ANA, men att de befinner sig i en stridsställning i närheten.

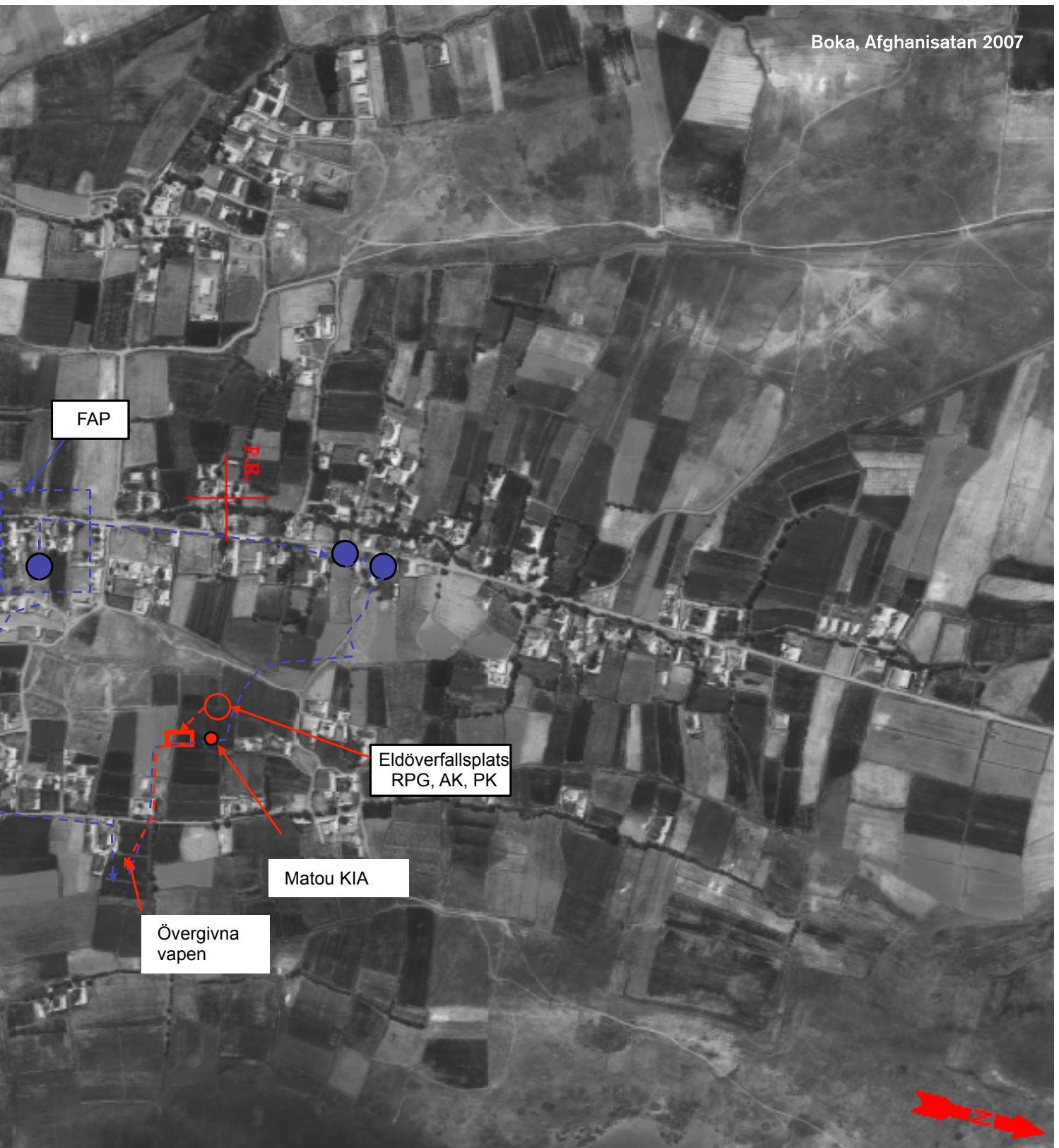
Jag ger dem uppgift att ta direkt samband med ANA. Därefter avde-

lar jag en mindre del av huvudstyrkan för att försvara fordonsavlämningsplatsen.

Gruppen som befinner sig nordväst om byn får uppgift att ta sig till huvudvägen för att upprätta en checkpoint. Jag vill inte ha in mer bus i området och jag vill inte att någon ska kunna ta sig därifrån utan att gripas.

Med mobiltelefonen – mitt enda samband med världen utanför Boka

– ringer jag också in en första rapport till PRT och meddelar att vi är i strid.

När order och rapporter är avklarade framrycker vi norr ut längs vägen i snabbmarsch. Målet är platsen för den kraftigare skottlossningen och förbindelse med de norra enheterna. Vi kommer upp till ett öppet fält där vi möter två kroater som är följebefäl till ANA. De har inget samband med någon och de har ingen aning om vad

som händer förutom att de och PRT enheterna blev utsatta för ett eldöverfall och att PRT enheterna fortsatt norrut upp till ANA.

Vi grupperar för försvar och jag kontakter de norra grupperna för att få position. De är fortfarande under kraftig beskjutning och har ännu inte kontakt med den främsta ANA grupperingen. Jag uppfattar det som att jag har fienden rakt öster om mig och

kallar ner grupperna för att kunna kraftsamla mot eldöverfallsplatsen.

Nu möter jag även Öv Sandström som varit med de norra grupperna. Vi överlägger snabbt. Han håller sambandet uppåt mot PRT och har kallat in vår QRF (Quick Reaction Force) med extra sjukvårdsresurser för att förstärka den checkpoint som är upprättad längs huvudvägen. Vi går igenom möjligheter och

Kort återsamling inför hemmarsch

“Öv Sandström stöttar mig men lägger sig inte i de taktiska besluten trots att han är högsta chef på plats. Jag vet att detta kräver både tillit och viljestyrka som chef.”

Beslagttagen ammunition

begränsningar och jag blir mycket imponerad över hans sinneshävar. Öv Sandström stöttar mig men lägger sig inte i de taktiska besluten trots att han är högsta chef på plats. Jag vet att detta kräver både tillit och viljestyrka som chef.

Ännu en gång ringer mobilen och min checkpoint längs huvudvägen meddelar att man stoppat och kvarhåller en bil med fyra personer varav två är skadade. Personerna uppger att man varit med om en

bilolycka. Jag meddelar att ORF är på väg till platsen och att extra sjukvårdsresurser är på väg. Till dess ska de kvarhållas på platsen.

Följ med

När de norra grupperna kommer ner får jag information om att ANA har haft två personer fastskjutna bakom en mur på ett öppet fält men att man nu med de två understödsfordonen påbörjat ett anfall mot Matous hus. Beslutet är fattat och det är bara att följa med!

Vi delar upp oss igen. De norra grupperna får ta sig in bakom ANA och följa dem för att genomsöka gränder och byggnader norr om deras framryckning. Jag tar huvudstyrkan för att göra motsvarande längs den södra flanken. Skottlossningen är nu mera sporadisk och den är endast finkalibrig.

Vi tar oss över ett öppet fält i östlig riktning och framrycker genom byn som nu är helt öde. När striden bröt ut kom kvinnor, män och barn flyende ur hus och gränder och vidare ut mot fälten i väster. Nu är det bara enstaka getter och åsnor som rör sig. Tystnaden bryts av enstaka skottsälvor och av radion. Vi genomsöker ett par hus som står med öppna dörrar men hittar inget. Vi kommer ut till byns östra kant och följer en väg i nordlig riktning. Nu har skottlossningen flyttat sig någon kilometer österut - till grannbyn.

I korsningen omedelbart bakom Matous hus möter vi understödsfordonen från ANA och våra norra grupper som genomsöker ett större haschfält. Under strid har Matou dödats. Hans grupp har tillbakaryckt genom byn och sågs senast i haschfältet. Den gemensamma styrkan går ut på linje och finkammar det gigantiska haschfältet. Det enda vi hittar är en nerblodad kulspruta som övergivits.

Skottlossningen öster om oss fortsätter men den är mycket avlägsen. När vi passerat haschfältet tar vi stridsställning i dess östra kant. Framför oss ligger ett öppet fält där det går två fåraherdar. Nu sjunker spänningen i kroppen. Jag blir oförsiktig och pratar i radion ståendes, vilket renderar i en välförtjänt utskällning av en sergent.

Den stoppade bilen vid vår checkpoint innehåller verkligen två personer som skadats i en trafikolycka. De tas om hand av våra sjukvårdare och transporteras till sjukhus.

Stekande hetta, tung utrustning, vätska. Vi har nu varit på helspänn i mer än tre timmar. Matou är död. Hans grupp är spridd för vinden och har slängt sina vapen. Vi orkar inte fortsätta.

Avslutning

Vi återsamlar till fordonsavlämningsplatsen. ANA samlar ihop vapen och

kroppen. Vi som inte varit vid hans hus passerar på väg mot återsamlingsplatsen.

Vi fortsätter skydda fordonsavlämningsplatsen till dess ANA lämnat byn. Under tiden har Öv Sandström en kort genomgång av dagens händelser och låter hälsa att han redan blivit uppringd av två guvernörer som gratulerar till en väl genomförd operation. Det är otroligt hur snabbt nyheter sprids i området.

Därefter ger jag order om att lämna byn. Vi gör urdragningen till fots och ilastar fordonen nere vid huvudvägen. Självt får jag åka hem i vår sjukvårdspatria och somnar på båren. Väl hemma i våra containrar skickar vi runt den insmugglade whiskyn ett varv och vårdar vår utrustning. På kvällen genomförs en after action

review med samtliga inblandade och rapporterna lämnas in.

Jag kommer ihåg en rapport jag läst från något av våra specialförband som varit i strid. Lärdomen uppfattade jag som extremt fattig. Den löd: "I strid duger det som står i våra reglementen." Nu kan jag bara hålla med. Vi använde enkelhet i order och foreringar, endast grunderna som alla lär sig tidigt i sin stridsutbildning. Det tog oss hela vägen.

Min andra personliga lärdom är att i striden är man inte nervös. Det är på vägen dit som det krävs styrka och mod. Vi var inblandade i några mindre incidenter efter Boka. Stämningen i bilarna på väg mot dessa var tyst koncentration och fokus.

Min tredje personliga lärdom har blivit en övertygelse. Vi som svenska officerare och soldater ska vänja oss vid tanken att använda militära maktmedel och vi ska vänja oss vid tanken att sättas in på de platser militära maktmedel behövs. När det behövs. De politiker jag träffat under mina utlandstjänster tvekar inte att sätta in svensk militär där militär makt behövs. De förväntar sig att vi ska ta vårt ansvar, vara utbildade och vara beredda.

Skyddsställning

Rekognoscering i Amfibiekårens planerade operationsområde i Centralafrika hösten 2007

Foto: Försvarsmakten

Chefen Amf 1:s jultal 2007

Året som gått har för Amfibiekåren och regementets del präglats av registerförbandet, den Internationella Amfibiestyrkan. Vi har genomfört rekrytering, utbildning och intagit 30 dagars beredskap. Det är glädjande att redan efter tre månader är vår förmåga efterfrågad att sättas in internationellt i Tchad och Centralafrikanska Republiken. EU insatsen i Tchad/CAR syftar till att ta ett regionalt ansvar för Dafur-konflikten som inte bara innefattar Sudan utan även de angränsande länderna till Dafurprovinserna.

Insatsen grundas på FN-resolution 1778 som antogs i säkerhetsrådet den 25/9. EU-operationen är en kapitel 7 operation (fredsframtvängande) enligt FN-stadgan. Styrkan får använda "alla nödvändiga medel" för att skydda civila i fara, säkerställa humanitär hjälp och för att förse FN-personal med skydd och rörelsefrihet i området.

Det är ingen specifik amfibiemission men samtidigt visar det på den inbyggda flexibiliteten i amfibiesystemet. Missionsutbildningen är nästan helt genomförd och vi kommer att vara färdiga att ställa ett kompetent och välutbildat förband till chefen Insats förfogande i januari.

Regeringsbeslut om vårt insättande är fattat och vi väntar nu på det slutliga EU-beslutet som innebär att operationen påbörjas.

Alla som ingår i och som har deltagit, stött och medverkat i utbildningen har gjort ett mycket bra jobb. Jag är också glad över att kollegorna som skall lösa detta mycket svåra och riskfyllda uppdrag får möjlighet

att vara hemma under jul och nyår tillsammans med nära och kära.

Under första halvåret 07 har vi som första förband inom FM genomfört termin 3 i det nya utbildningssystemet innefattande dels instruktörskurs och påbyggd befattnings- och specialistutbildning för FA-sergeanter. Erfarenheterna från detta har varit positiva och vi kan se fördelarna med detta system nu under andra halvåret när vi genomfört termin 1. Resultatet av termin 1 är bra. De avslutande övningarna Neptuni för KJ och Amfibie för övriga soldater har genomförts mycket väl.

Hösten har också kännetecknats av mycket arbete föranlett av Försvarets ekonomiska osäkerhet, vilket har inneburit en omfattande omplanering av verksamheten. Efter olika dialoger är vi nu i ett läge där det finns förutsättningar för att nå i mål med nästa beredskapsförband, AM 09, under 2008. Uppdragen och den ekonomiska nivån är inte idag klara. Men det innebär kraftiga reduceringar i förbandsutbildningen för 2. Amfibiebataljonen. Efter lösande av uppgifter enligt Försvarets beredskapsorder, FMBerO, är prioriteringen AM 09 och därefter kommer vi fullfölja termin 3 för våra FA i syfte att kunna säkerställa nästa utbildningsomgång.

Äntligen har vi fått klartecken för att slutföra FB 04 byggnadsåtgärder och om allt går i lås har vi vår nya matsal klar om 18 månader.

I Garnisonen och på Amf 1 är vi på väg att uppfylla Försvarets vision.

Försvarets vision

Vi har ständigt välutbildade förband, rustade för strid och redo att snabbt sättas in i olika konfliktområden och krissituationer såväl nationellt som internationellt.

Vi är uppskattade för vår förmåga till fredsskapande insatser.

Vi respekterar individen och tillvaratar människors kompetens. Våra olikheter är en styrka som bidrar till vår effektivitet.

Vi är internationellt efterfrågade eftersom vi bidrar med effektiva och yrkesskickliga förband med hög interoperabilitet.

Vi har en bra utbildning, vi har bra materiel, vi har kompetent personal, vi är beredda att lösa uppgiften i Tchad.

Vi har stora utmaningar framför oss men vi kan också vara stolta för de resultat som vi har nått under året.

Jonas Olsson
C Amf 1

KJ Komp.

Baskerceremoni på Amiralsholmen, Berga

Övning Neptuni 07

Under december genomfördes övning Neptuni i området kring Berga. Av de 40 som påbörjade övningen genomförde 32 kustjägaraspiranter den i sin helhet.

Text: Per Linder

Bild: Viktor Hakeberg

Kustjägarnas övning Neptuni genomfördes i december detta år, övningen kommer fortsättningsvis att genomföras i maj respektive december beroende på om man som värnpliktig rycker in i januari alternativt juni.

Övningens karaktär har inte ändrats nämnvärt under årens lopp, fortfarande provas viljan, motivationen och uthålligheten till en gräns som inte ligger långt ifrån maxprestation. Denna gång så var inte vädret på de prövades sida, från start till i stort sett att övningen avbröts så var regnet närvarande – detta gjorde att packningens vikt ökade med 7-10 kg efter kontrollvägning.

Sedan regementet omlokaliseras till Berga så har vi rekognoscerat efter en ny marschsträckning, den vi har funnit går längs Sörmlandsleden och är bitvis mycket kuperad, fördelen är att huvuddelen går längs stig och endast en mindre del på asfalt – vidare ställs krav på orienteringskunskaper som definitivt sätts på prov under den mör-

ka decembernatten. Sträckningen ligger på ungefär 80 km, det tidigare tidskravet på 24h har fått reviderats då det inte ligger inom rimliga gränser för denna sträckning.

Som alltid så är det ett antal individer som vi är tvungna att plocka bort, det är aldrig roligt då de oftast blir helt förkrossade. Men till heders är att ingen bröt pga. motivationsbrist, det var endast medicinska skäl till avbrytande.

Övning Neptuni var min sist övning som kompanichef över kustjägar kompaniet, neptuni avslutades som sig bör med en värdig ceremoni där tal, tilldelning av jägargafflar samt vätskepåfyllning ingick, i samband med ceremonin så genomfördes chefsbyte vid kompaniet där major Mattias Karlsson övertog kompanichefsrollen och i denna roll önskar jag honom all lycka och välgång.

Mj Per Linder

Jägarväder

Förbrödring mellan nya och gamla Kustjägare.

**“...packningens vikt
ökade med 7-10 kg efter
kontrollvägning...”**

FKJ

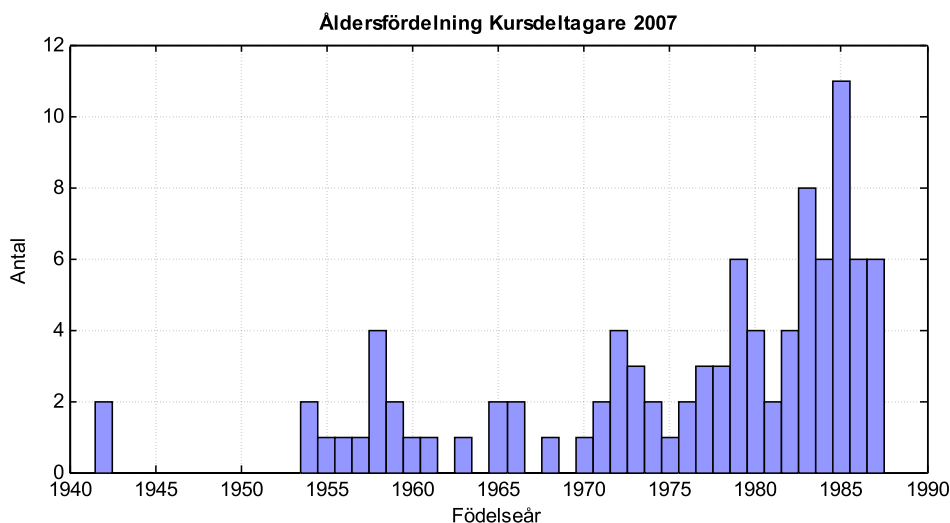
Förbundet Kustjägarna Årsredovisning i sammandrag 2007

Förra året genomfördes Projekt Insatsstyrka tillsammans med Kustjägarkompaniet och Försvarsutbildarna (FU) och jag konstaterar i år att Förbundet Kustjägarna (FKJ) i och med detta verkligen har rört sig framåt. Förtroendet har växt ytterligare och fler förband inom Försvarsmakten (FM) vill ta del av Kustjägarnas exempel på utbildningsplattform med frivilliga. I dagar av FM:s rekryteringsproblem och avsaknad av kommenderade repövningar måste förbanden säkra resurser på annat sätt.

Mina ledfraser under 2007 har varit:

- Stötta Amfibieregementet och IAS
- Utveckla erfarenheterna från Projekt Insatsstyrka
- Alla Kustjägare skall kunna delta i kursverksamhet
- Skapa nya kontaktytor

Vi har lärt oss mycket. Samarbete med Förbundet Fallskärmsjägarna (FFJ), Armén (FJS, Livgardet) och Hemvärnet/Södertörnsgruppen (HV) har gjort att verksamheten utvecklats. Vi har knutit kontakter med omgivningen som skapar stabilitet inför framtiden samtidigt som fler än tidigare getts möjlighet till övningstillfällen. Civil/Militärt har FKJ stöttat Polisen vid mönstring av piké-taspiranter. Utbildningen har delats upp i ett allmänt och ett särskilt segment, där deltagande i den särskilda delen av kursverksamheten ställer högre krav på förkunskaper, motivation och fysisk kapacitet.

Förbundet Kustjägarna Årsredovisning i sammandrag 2007

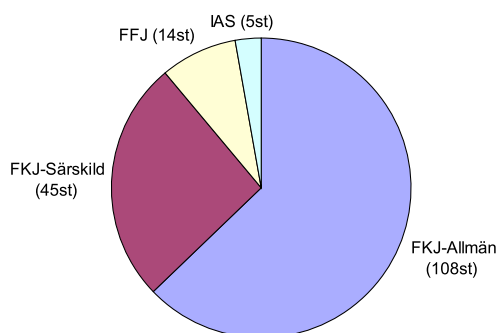
Vad är då det konkreta utfallet av årets utbildningsverksamhet?

Under 2007 har FKJ arrangerat 16 kurser som tillsammans omsatt 172 kursdeltagare (95 unika individer), 275 380 SEK och 8 314 utbildningstimmar.

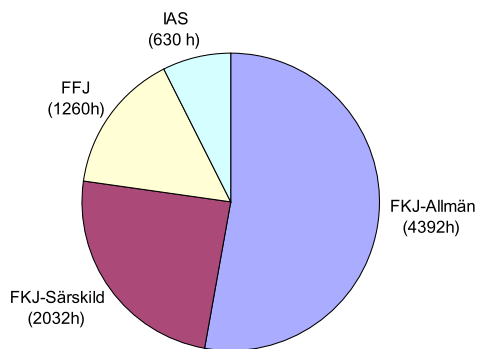
Utslaget per individ och tid innebär detta att en kursdeltagare per 2007 genomför 2 arbetsveckor militär utbildning till en kostnad av 33 kronor/timme.

Lägg så till minnet att Chefen Livgardet nyttjat FKJ och FFJ som A-förband vid slutövning så förstår ni att årets leveranser innehållit hög kompetens till ett mycket lågt pris.

Omsättning Kursdeltagare 2007

Utbildningstimmar 2007

Jag stannar här och låter ovan ord sjunka in i ert medvetande. Hur ska vi nyttja denna kraft under 2008?

Magnus Andersson,

Chef Förbundet Kustjägarna

“Hur ska vi nyttja denna kraft under 2008?”

Magnus Andersson, C FKJ

Kustjägarna och Fallskärmsjägarna samövar

Under hösten har Förbundet Kustjägarna, FKJ, fortsatt sitt arbete med att utveckla samarbetet med Försvarmakten. Sedan tidigare har FKJ ett nära samarbete med Södertörnsgruppen men under 2007 har FKJ dessutom samövat med både Fallskärmsjägarna och Livgardet.

Text: Harald Hynell

Bild: PH & Harald Hynell

Fallskärmsjägare på fast spaning i bebyggelse

Under hösten har Förbundet Kustjägarna, FKJ, fortsatt sitt arbete med att utveckla samarbetet med Försvarmakten. Sedan tidigare har FKJ med ett nära samarbete med Södertörnsgruppen men under 2007 har FKJ dessutom samövat med både Fallskärmsjägarna och Livgardet.

Kustjägarna och Fallskärmsjägarna samövar med Livgardet

Förbundet Kustjägarna, FKJ, och Förbundet Fallskärmsjägarna, FFJ, deltog med en gemensam spaningspluton i Livgardets slutövning den 5-10 november 2007, efter en förfrågan från Livgardet om att delta med en kvalificerad spaningsresurs.

Övningen gav möjlighet att samöva kustjägare och fallskärmsjägare i en blandad pluton tillsammans med Livgardet. Även om spaning är huvudtjänst för både fallskärmsjägare och kustjägare så finns det skillnader i fokus på olika typer av uppgifter. Kustjägarna har av tradition ett större inslag av stridsuppgifter men har under senare år utvecklat sin spaningskompetens.

Fast spaning i stadsmiljö

Under Livgardets slutövning övade fallskärmsjägare och

Kustjägare på fast spaning

Rapportering

Post vid O-plats

O-plats

Postbyte

kustjägare spaning/övervakning i stadsmiljö. Försvarmaktens insatsorganisation har idag många uppgifter i lågintensiva konflikter runt om i världen. Till skillnad från t.ex. ett traditionellt invasionsförsvar, där en stor del av motståndaren befinner sig inom avgränsade geografiska områden formerad i större enheter, kan en motståndare i lågintensiva konflikter ofta beblanda sig med civilbefolkningen i tätorter.

En högre förmåga att bedriva spaning i stadsmiljö påverkar inte bara Försvarmaktens möjligheter att lösa internationella uppgifter. Även säkerheten för den enskilde soldaten ökar med bättre underrättelser.

Genom att FKJ övar kustjägare i stadsmiljö, ökar Amfibiekårens och Södertörnsgruppens flexibilitet och förmåga att lösa de uppgifter som de kan komma att ställas inför. Både här hemma och utomlands.

Amf1 genomför bataljonsövning tillsammans med fallskärmsjägare

Under tiden 25 - 28 oktober genomförde Amf1 bataljonsövningen MARÖ-07 i skärgården runt Muskö och Berga. Förbundet Kustjägarna och Förbundet Fallskärmsjägarna fick en förfrågan från Amf 1 om att delta med spaningspluton för fast spaning samt en b-styrka.

B-styrkans uppgift var att störa verksamhet vid o-platser med soldater i land och med Stridsbåt 90 till sjöss.

Övningen genomfördes av ca. 500 soldater ur Södertörnsgruppens två bataljoner och hade lite av KFÖ-karaktär. En längre övning där befälen inställer sig vid olika tidpunkter för förstegsutbildning och förberedelser som sedan övergår i en bataljonsövning.

I media kom övningen mest att uppmärksammas av att en bärplockare som befann sig i övningsområdet misstogs för att vara figurant och hanterades därefter.

Fallskärmsjägare på fast spaning i Stockholms skärgård

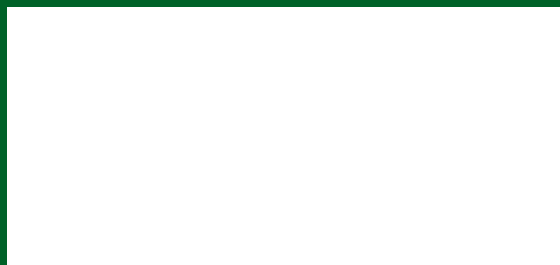

O-plats/bas i bebyggelse

Returadress:
Sällskapet Kustjägarveteraner
c/o Amfibieregementet
130 61 HÅRSFJÄRDEN

POSTTIDNING

B

Digitaltryck
Storformattryck
Displaysystem
Reklamlager
Utskick/Kuvertering
Respons hantering mm
Postorderservice
Legopackning
Enkäter
Adressregister...

...och en hel del annat.

BACKMAN INFO

Arne Backman Information AB
Box 653, 801 27 Gävle
Kontor: Utmarksvägen 33
Tel: 026-54 32 00 vxl.
info@backmaninfo.se